

ninger med Hensyn til den Forandring, som er foreslaaet i § 13, at Anvendelsen af Kirkens Midler og Udnævnelsen af Kirkeværger skal være denne Lov uvedkommende, hvilket en æret Taler tidligere idag allerede forudsatte som afgjort af Thinget, idet han bemærkede, at Lagthinget Intet havde med Kirkevesenet at gøre. Jeg skal imidlertid fremhæve, at Regleringen er gaaet ud fra, at disse Gjenstande vilde være af de vigtigere Ting, det meest passende kunde overlades Lagthinget at befatte sig med, og at Færingerne ville lægge megen Vægt paa, hvem der udvælges til Kirkeværger, og det turde vel ogsaa hande sig, at netop denne Post, om ogsaa Folkethinget kom til den Bestlutning, at lade den udgaae af denne Lov, vilde blive reclameret — om jeg saa maa sige — af Lagthinget. Hvad § 14 angaaer, skal jeg vel ikke nægte, at det i og for sig kunde være ønskeligt, om der kunde dannes et saadant Udvalg af Amtmanden med to valgte Medlemmer, som skulde handle paa Lagthingets Begne, hvilket forudsættes ordentligvis kun at komme sammen engang om Aaret, men, efter Regjeringens Formenting er det uudsærligt, med mindre man vil forpligte Valgerne til at vælge 2 Lagthingsmænd i Thorshavn, og dernæst Lagthinget vil forpligte sig til at vælge netop disse 2 Mænd til det staaende Udvalg; thi, skal Udvalget bestaae af Mænd, som hvoe paa andre Der, saa kunne de ikke indkaldes til bestemte Møder i hele Vinterens Løb, paa Grund af de locale Forhold, og saa standse Forretningerne. Derfor har navnlig min ærede Formand antaget, at det i det Hele ikke vilde gaae med dette Forslag af Udvalget, uden under den Forudsætning, som man ikke har kunnet gaae ud fra, at man skulde være indskrænket til at vælge 2 Mænd i Thorshavn.

Tillisch: Jeg vil dog tillade mig at bemærke, at, naar det ærede Udvalg har foreslaaet, at Litr. e skulde udgaae i § 13, saa udelades sandelig derved den Green af Bestyrelsen, nemlig Bestyrelsen af Kirkemidlerne og Deeltagelse i Udnævnelsen af Kirkeværgerne, som Færingerne ville sætte allermest Priis paa. Vil man imidlertid udelade dette Punkt, vil det blive som hidtil, saa at det bliver hos Amtmanden at bestyre Kirkemidlerne og at ud-

nævne Kirkeværgerne. Hvad Forslaget til § 14 angaaer, maa jeg bemærke, at det er saa uvraktist, at jeg ikke kan begribe, hvorledes Udvalget har kunnet fremsætte dette Forslag; thi i det Tilfælde, at ingen af Thorshavns Indvaanere sidde i Lagthinget, kan jeg ikke indsee, hvorledes Forretningerne kunne bestyres uden den allerførste Gæne for Færingerne. Naar Bestemmelsen gik igjennem, vilde det i saa høj Grad være imod Forretningsordenen deroppe, at jeg slet ikke seer, hvorledes det skulde gaae, thi Færingerne kunde let blive nødsagede til, naar de for de forskjellige Bølgder kom til Thorshavn, hvilket i Regelen kun skeer een eller to Gange om Aaret, og de saa kom til Amtmanden for at faae deres Sager besørjede, at maatte reise hjem igjen med usorrettet Sag, naar et saadant Udvalg ikke havde kunnet samles for at behandle Sagen.

Krieger: Det er med Hensyn til den Affattelse af § 13 A, hvori Fleertallet og Mindertallet ere uenige, at jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger. Det forekommer mig nemlig indlysende, at Fleertallets Forslag har væsentlige Fortrin fremfor Mindertallets, thi efter den Maade, hvorpaa Mindertallets Forslag er affattet, seer det ud, som om man ikke kunde undlade fra Lagthinget at indhente Betænkning over de færøiske Lovforslag, med mindre den lovgivende Magt først under særegen Omstændigheder havde besluttet, at Saadant kunde undlades, som om altsaa den lovgivende Magt paa den Tid, da der egentlig nærmest kun er Spørgsmaal om Lovens Udarbejdelse og Forelæggelse for Rigsdagen, skulde tage en særegen Bestlutning om en saadan Undladelse; det har vel sagtens ikke været Meningen, men det ligger i Ordene, naar man seer nøie til. Paa den anden Side seer jeg ikke, at der kan ønskes nogen større Betyggelse end den, som allerede ligger i Fleertallets Forslag, thi den Lov, som nu bliver behandlet, og som jeg haaber vedtagen, er jo ingen Grundlov, og, hvis man altsaa i et enkelt Tilfælde vilde vedtage en Bestemmelse, uden først at have taget en Bestlutning om ikke at høre Færøernes Lagthing, saa var man jo i og for sig berettiget dertil. Den virkelige Betyggelse ligger i, at Rigsdagen naturligvis ikke vil